

Balassagyarmati Törvényszék

14.Bf.31/2019/3. szám

A Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság helységnev, a 2019. április 24. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A közúti baleset okozásának vétsége miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Pásztói Járásbíróság 2018. november 29. napján kihirdetett B.30/2018/10. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Pásztói Járásbíróság a 2018. november 29. napján tartott előkészítő ülés alapján meghozott és ugyanakkor kihirdetett B.30/2018/10. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki közúti baleset okozásának vétségében (Btk. 235. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont). Ezért a vádlottat 2 év 6 hónap szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 5 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fogházban határozta meg azzal, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés 2/3 részének, de legalább 3 hónapnak a kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság a közúti járművezetéstől eltiltás időtartamába a vádlott okmányszám számú vezetői engedélyének elvételétől (2017. október 4. napja) eltelt időt beszámította. Rendelkezett továbbá az elsőfokú bíróság magánfél2, magánfél1 és egyéb érdekelt1 magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényről, annak érvényesítését a törvény egyéb útjára utasítva, valamint kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség viselésére.

A járásbíróság ítélete ellen Terhelt1 vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítésért, elsődlegesen a kiszabott szabadságvesztés mértékének csökkentése és esetlegesen a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése érdekében.

A védelmi fellebbezések írásbeli indokolásában már azonban a vádlott büntetőjogi felelősségének hiányára hivatkoztak, ennek körében az elsőfokú ítélet megalapozottságát vitatják, a tényállás felderítetlenségét állítják és az indokolási kötelezettség elmulasztását kifogásolják; részletesen elemzik a baleset elkerülhetőségének kérdését a sértett oldaláról, a

beleset bekövetkezésében jelentős felelősséget tulajdonítva a sértettnek, továbbá a vádlott rendkívüli pályaalkalmassági vizsgálatának – IV. pályaalkalmassági kategóriában - „alkalmatlan” eredményére alapozva tévedésre és társadalomra veszélyesség hiányára hivatkoznak, melynek okán a vádlott felmentésére tesznek indítványt elsődlegesen, másodlagosan pedig tényleges szabadságelvonással nem járó, méltányos büntetés kiszabására, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazására.

A Nógrád Megyei Főügyészség B.106/2018/2.BF. számú átiratában a fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a vádlott és védője a fellebbezésük indokolásában az előkészítő ülésen bejelentett fellebbezésük körén túlterjeszkedtek, amelyre a Be. 584. § (3) bekezdése értelmében nincs törvényi lehetőségük; a bűnösséget megállapító rendelkezés, illetve a váddal egyezően megállapított tényállás és minősítés fellebbezéssel nem támadható, figyelemmel a terhelti bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására; a Be. 583. § (3) bekezdése alapján bejelentett fellebbezés alapján a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjának rendelkezése szerint pedig a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Mivel az indokolt fellebbezésben hivatkozott tények és körülmények nem az elsőfokú ítélet kihirdetését követően keletkeztek, így azok újnak nem minősülhetnek, a korlátozott felülbírálatra tekintettel kizárólag a büntetés neme és mértéke képezheti a másodfokú felülbírálat tárgyát. Etekintetben pedig a Főügyészség az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezések írásbeli indokolásában foglaltakkal egyezően nyilatkozott védőbeszédében, az ott leírtakat fenntartva elsődlegesen a vádlott felmentését indítványozta, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés enyhítését, majd annak próbaidőre való felfüggesztését.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A törvényszék a Be. 579. § (1) bekezdésében meghatározott jogkörében eljárva, a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét. Megállapította, hogy az elsőfokú ítélet vonatkozásában a vádlott és védője - a Be. 580. § (2) bekezdésében foglalt korlátozásokra figyelemmel – a Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontja alapján jelentettek be fellebbezést kizárólag a kiszabott büntetés tartama ellen, ezért a felülbírálatot a Be. 590. § (3) bekezdése alapján folytatta le és az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezésének, illetve részének szempontjából bírálta felül (korlátozott felülbírálat).

A Be. 584. § (1) bekezdése alapján a fellebbezőnek meg kell jelölnie, hogy fellebbezését az ítélet mely rendelkezése vagy az indokolás mely része ellen terjeszti elő, jelen ügyben arra is figyelemmel, hogy a Be. 580. § (2) bekezdése alapján a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen, mivel az

előkészítő ülésen az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta. A vádlott és védője fellebbezését kizárólag a kiszabott büntetés tartama ellen jelentette be a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján, ezen fellebbezés későbbi kiterjesztését pedig a Be. 584. § (3) bekezdése zárja ki. Ezért a másodfokú bíróság a kiterjesztett védelmi fellebbezésben írtakat – melyek az elsőfokú ítélet megalapozottságát vitatták, illetve az indokolási kötelezettség elmulasztását kifogásolták – nem vonhatta a felülbírálat körébe.

A fellebbezéssel érintett rendelkezések felülbírálatát megelőzően azonban a Be. 590. § (5) bekezdése értelmében a törvényszék az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú bíróság eljárását az eljárási szabályok megtartása, a bűnösségre levont következtetés és a cselekmény minősítése vonatkozásában. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülést törvényesen folytatta le és sem az eljárás megszüntetésére (Be. 607. § (1) bekezdése), sem új eljárás lefolytatására okot adó (Be. 608. § (1) bekezdése szerinti) hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem vétett.

Az elsőfokú bíróság az irányadó – és a korlátozott felülbírálat terjedelméből eredően a másodfokú bíróság által a megalapozottság szempontjából nem vizsgált – tényállásból (Be. 591. § (2) bekezdés a) pont) okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és a vádlott cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

A büntetés enyhítésére irányuló vádlotti és védői fellebbezés kapcsán a törvényszék a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kiszabott büntetés nemét és mértékét meghatározó enyhítő és súlyosító körülményeket maradéktalanul feltárta és azokat súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte. A súlyosító körülmények csak annyiban szorulnak pontosításra, hogy nem a közúti balesetek, hanem a közúti közlekedési bűncselekmények elszaporodottsága esik a vádlott terhére. Helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottal szemben a büntetési célok eléréséhez végrehajtandó szabadságvesztés és közúti járművezetéstől eltiltás kiszabása szükséges, mindkét büntetés szükséges, egyben elegendő a büntetési célok elérésére, a szabadságvesztés büntetés enyhítésére lehetőség nincs. Egyetértett a törvényszék az elsőfokú bíróság azon – a tényállásból következő – megállapításával is, hogy a bekövetkezett balesetet illetően sértetti közrehatás nem állapítható meg, a halálos eredménnyel járó balesetért a vádlott – többszörös és szándékos KRESZ szabályszegésén alapuló – kizárólagos büntetőjogi felelőssége állapítható meg, a sértett a balesetben teljes mértékben vétlen volt, semmilyen közúti közlekedési szabályt nem sértett meg, így további enyhítő körülményként értékelendő sértetti közrehatás nincs.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen enyhítés iránt bejelentett védelmi fellebbezések ezért eredményre nem vezethettek. A védő által hivatkozott pályaalkalmassági vélemény eredményével kapcsolatban a törvényszék megjegyzi, hogy ez a baleset bekövetkezte után hónapokkal elvégzett vizsgálat volt, amely a vizsgálatkori aktuális állapotot rögzítette, és nem vonatkoztatható vissza arra az időpontra, amikor a baleset és a bűncselekmény történt.

Az elsőfokú bíróságnak az egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára, a beszámításra, a polgári jogi igények érvényesítésének egyéb törvényes útra utasítására, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezései mindenben megfelelnek a büntető anyagi és eljárásjogi rendelkezéseknek.

Mindezek alapján a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és a 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva - helybenhagyta, a részletesebb indokolást pedig a Be. 605. § (4) bekezdése alapján mellőzte.

A törvényszék végzésével szemben a Be. 615. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek hiánya miatt további fellebbezésnek helye nincs.

Balassagyarmat, 2019. április 24.

dr. Csonka Tibor s. k. a tanács elnöke

dr. Fekete Zsolt s. k. előadó bíró

dr. Varga Zsolt s. k. bíró

Záradék

A Pásztói Járásbíróság B.30/2018/10. számú ítélete a Balassagyarmati Törvényszék 14.Bf.31/2018/3. számú végzésével 2019. április 24. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Balassagyarmat, 2019. április 24.

dr. Csonka Tibor s. k.

a tanács elnöke